

Θα μπορούσαν να λείπουν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ από την «εθνική προσπάθεια»;

Προσαρμοζόμενοι σαν χαμαιλέοντες στο νέο πολιτικό σκηνικό, και ενστερνιζόμενοι την μόδα των δύο τελευταίων εβδομάδων, να αλλάζουν οι λέξεις που περιγράφουν το ίδιο περιεχόμενο, οι ξεπουλημένοι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ αποφάσισαν να διοργανώσουν ένα ταξιδάκι στην Αμερική.

Σκοπός, να συνεισφέρουν στην «κοινωνική σωτηρία» συζητώντας μεταξύ τυρού και αχλαδιού με τα αρπακτικά του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας για το μέλλον 1,5 εκατομμυρίου ανέργων και εκατοντάδων χιλιάδων απλήρωτων, των σύγχρονων σκλάβων του 21^{ου} αιώνα, των εκατοντάδων που έχουν αναγκαστεί να μετατρέψουν σε τραπεζαρίες τους κάδους των σκουπιδιών.

Προηγουμένως βέβαια εξασφάλισαν ότι μία από τις λίγες φιλολαϊκές εξαγγελίες της νέας κυβέρνησης, η αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751, πριν ακόμα μετατεθεί στις ελληνικές καλένδες (σε βάθος διετίας), δεν θα εφαρμοστεί, έχοντας υπογράψει ΕΓΣΣΕ με όρο «ότι, εάν κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας ΕΓΣΣΕ, με οποιοδήποτε τρόπο αρθεί οποιαδήποτε περιοριστική διάταξη, που έχει επιβληθεί με νομοθετική παρέμβαση στο περιεχόμενο της ΕΓΣΣΕ 2010-2011-2012, τότε θα ξεκινήσουν άμεσες διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των μισθολογικών όρων της ΕΓΣΣΕ, με βάση το πλαίσιο που θα έχει τυχόν διαμορφωθεί».

Δεν έχει περάσει εξάλλου καιρός απ' όταν ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, έκανε τις ακόλουθες προκλητικές δηλώσεις, με αφορμή τη ρητορεία για την επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ:

«Και εάν βρισκόταν κάποιος κι έλεγε να κάνουμε 1.000 ευρώ τον κατώτερο μισθό, θα τον πλήρωνε η αγορά; Και σήμερα που είναι 510 για τους νέους μέχρι 24 ετών και 586 από κει και παραπάνω, ξέρετε ότι έχουμε διαρκείς καταγγελίες, ότι δεν τα πληρώνουν οι εργοδότες; Άρα δεν είναι ένας νομικός βολонταρισμός η λύση, η λύση είναι να μπορέσουμε να βρούμε το πραγματικό επίπεδο ισορροπίας που θα δίνει και ανάσα στους εργαζόμενους και θα διατίθενται και πόροι προς την κατανάλωση, αλλά βεβαίως να μπορεί και η αγορά να τους πληρώνει χωρίς να καταστρέφουμε την παραγωγική διαδικασία» (πηγή).

Μετά απ' όλα αυτά, δεν κοστίζει τίποτα στον Παναγόπουλο να γράψει δυο αράδες με αερολογίες εναρμονισμένες με το πνεύμα των ημερών:

«Η ΓΣΕΕ συνεχίζοντας τον αγώνα και σε διεθνές επίπεδο ώστε να μπει οριστικό τέλος στις μνημονιακές πολιτικές που εξαθλίωσαν την Ελληνική κοινωνία και οικονομία και με συμμάχους συνδικαλιστικούς ηγέτες απ' όλο τον κόσμο, θα ζητήσει για ακόμη μία φορά αλλαγή της πολιτικής λιτότητας.

Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γιάννης Παναγόπουλος, ο οποίος εκπροσωπεί τη Συνομοσπονδία στη διάσκεψη, να θέσει στον επικεφαλής της Παγκόσμιας Τράπεζας και στα στελέχη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, την επιτακτική αναγκαιότητα να δοθεί στη χώρα μας ο απαιτούμενος χρόνος ώστε να εφαρμοστεί ένα νέο μοντέλο πολιτικής, που θα οδηγήσει στην ανάσχεση της ύφεσης και θα στοχεύει στην ανάπτυξη, στις επενδύσεις και στην απασχόληση.

Η ΓΣΕΕ θα έχει συνάντηση και με τα Αμερικανικά συνδικάτα, ενώ ήδη η Διεθνής Συνδικαλιστική Συνομοσπονδία εκδίδει ψήφισμα αλληλεγγύης στον Ελληνικό λαό, καλώντας τους διεθνείς

χρηματοπιστωτικούς θεσμούς και τις Ευρωπαϊκές αρχές, να σεβαστούν τη δημοκρατική βούληση του Ελληνικού λαού και να διερευνήσουν με τη νέα κυβέρνηση κάθε δυνατότητα, ώστε οι διαπραγματεύσεις να αντικαταστήσουν τα διατάγματα και να αποτελέσουν την κινητήρια δύναμη για την αναζωογόνηση της Ελληνικής οικονομίας.»

Ας ευχηθούμε λοιπόν στον Γιάννη Παναγόπουλο καλό ταξίδι και... καλή επιτυχία στις σκληρές του διαπραγματεύσεις.

Και ας παλέψουμε ώστε, μετά την επιστροφή του, να βρει απέναντί του ένα ρωμαλέο, νέο εργατικό κίνημα, που θα σαρώσει και αυτόν μαζί με τα μνημόνια και τα αφεντικά, αναγνωρίζοντάς τον ως μέρος του προβλήματος.

Γ.Μ.